

— Τὴν Πέριπτον ἐπαύθη τὸ πρῶτον ἀπὸ σκηρῆς, καὶ ὄν καθυρῶς Ἑλληνική, ἡ νία σατυρική κωμῶδια τοῦ Γ. Σουρῆ ἢ «Χεῖρο κροῖτησις» ἀφορμῆν εἰς τίτλους πράξεις καὶ εἰκόνας πέντε, ἦτοι α' ἡ χειροκρήσις, β' τὸ κράτος τῶν γυναικῶν, γ' τὸ κράτος τῶν ἀνδρῶν, δ' ἐπὶ σύνορα τῶν δύο κρατῶν καὶ ε' τὸ καθυρῶτον.

— Τὴν Κορδορούμη, πρωτοπυργόν, ὑπεδῶθη ἡ κ. Ἀστειμὶ Ζάμπου μετὰ περιστῆς ἐπιμελείας ἢ ἀπαγγελίας τῆς ἔφρους, ἀλάθητος ἢ εἰς ὁμοειπετικὴ τῆς δίνουσι μεγάλη. Ἡ κ. Ζάμπου εἶνε μία ἀπὸ τὰς πρῶτας Ἑλληνίδας τραγωδοῦς μόνον ποῦ ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ κίρη τὴν ἀπὸ σκηρῆς ἐμφάνισιν τῆς, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον καθὲρ φεγγῆρι, καὶ ἕνεκα τούτου διατρέχει τὸν αἰῶνα νὰ τὴν λησμονῆται ὁ κόσμος καὶ ἡ... σκηνή! Ἡ Κορδορούμη παίζει πολλὰ καλά μόνον ποῦ τὴν κἀνει ὑπεύθυνον τραγικῆν, ἐνὸς αὐτῆ δὲν εἶνε τοιαύτη. Ἐπιθετοὶ οἱ βλασητικοὶ τῆς καὶ αἱ χειρονομίαι τῆς καλῶν εἶνε νὰ μετακινήθωσι ὀλίγον, διότι φρονιμαζόμεναι μετὰ τῆς μεγάλης τραγικότητος δὲν παρουσιάζουν τὴν γυναῖκα τὴν ὁποῖαν ἔφραντιστή ὁ Σουρῆς (ἰδιόμορφία α'). Τὸ μένος τῆς Κορδορούμη εἶνε ἐνταυτῶ κωμικὸν καὶ τραγικόν, δηλαδὴ ἐνὸς οἱ στίχοι προκλήθωσι ἀκόμη τὸν γέλωτα τοῦ θεατοῦ, ἢ ὁμοειπετικὴ εἶνε τραγική.

— Τὴν Νεελή-Φοσάκα ὑπεύθυνον τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπεδῶθη ἡ κ. Σοφία Τεβουλάκη τὸ πικρόστημα τῆς κατέλληλον, ὅπως τὸ θέλει ὁ συγγραφεὺς, ἔχει ὅμως καὶ ἡ ὑπεκρίσις τῆς ἔφραντιστο περισσοτέρην ζωὴν καὶ νεύρα (ἰδιόμορφία α').

— Τὴν Σοφίαν, ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπεδῶθη ἡ κ. Ἑλληνική Ρούσου καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἔλπειν ἡ ζωὴ καὶ τὰ νεύρα (ἰδιόμορφία α').

— Τὴν Περμαθούλαν, μητέρα τῆς Κορδορούμη, ὑπεδῶθη ἡ κ. Ἀνωτάκη μετὰ περιστῆς ἐπιτυχίας καὶ τέχνης.

— Τὴν Γλυκερίην, κόρη τῆς Κορδορούμη, ὑπεδῶθη ἡ κ. Χριστίνα Ρούσου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς δύο πρῶτας πράξεις, καθ' ἣς σοσεὶ τὰ γυναικεία. Ἡ μῆλλον συνεσταλμένη παρὰ... μεθυσμένη, ἀπὸ...

πίνει τὴν μαστίχαν! κωνία! καὶ κρασί! Ὅταν ὅμως βάζει τὰ ἀνδρικά καὶ τὰ μουσικά, τί γέλιος, τί κρημνίτης, τί ὑπεκρίσις, ἀλλὰ καὶ τί φῆμος, φῆμος ἀνδρῶν καὶ ἔχει τῆς πρὸ ὀλίγου περιφροῦ γυναικῶς πλῆρον καὶ τί ζωὴ προσέδιδε εἰς τὸ μένος τῆς. Ὅλα ἀνδρικά, πλῆρ... τῶν ἀκρίμων τῆς. Καὶ τὰ γαλλικά τῆς τὰ προεῖρει καλὸν ἄρα βοληομένη ἀπὸ τὴν σοσεὶ γαλλίζουσαν περισσοτέρην τῆς.

— Τὴν Μαριμν τῆς Κορδορούμη ὑπεδῶθη ἡ κ. Οὐρανία Καζουα μετ' εὐκρατικῆς ἐπιτυχίας τῆς αἰσῆς τῶν παναρχαῖος Ἀθηναϊκῆς μαριμν. Καὶ μετὰ τὰ ἀνδρικά ἔφραντισ ἴαν ἐπιτυχίαν δὲν πίπτει διόλου κατὰ τὴν ὑπεκρίσιν, μῆλλον προσέδιδε περισσοτέρην ἀκομῆ ζωὴν καὶ τὴν τῶν ἐπιτοχῆ ἀφῆρη τῶν ἐντυπωσιῶν τῆς ἐκ τῆς γλώσσας τῶν ἀνδρῶν ὅταν ἐπιστρέφει.

— Τὴν Χανούμ ὑπεδῶθη ὁ Ἀπίργης μία γυνὴ εἰς ἑκείνῳ, μετὰ τὸν σοσεὶ τῆς καὶ τὰ πασοῖμα τῆς. Τὸς πολλὸ ὀλίγους στίχους ἔφραντιστο τῶν καλῶν. Ὅσοι ἀπίσπασα τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

— Τὴν Φραντζέσκα, παρμαῖνα, ὑπεδῶθη ὁ Τσίντος, ὁ ὁποῖος εἶνε παντὴ κατελλήλος διὰ τὸν ῥόλον τούτον.

— Τὴν κορυφαῖον τοῦ γοσοῦ ὑπεδῶθη ἡ κ. Πολιταχὴ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ὅμοι, ὑπεκρίσις κατὰ πολὺ. Παρ' ὅλην τὴν ἀφῆρη μείστη τῆς ἔφραντισ τοὺς στίχους καὶ ἕνεκα τούτου ἔφραντισ ἡ ἔννεμα αὐτῶν καὶ ἡ γῆρας. Καὶ ἡ φωνὴ τῆς ὅμοι διαφορετικὴ καὶ εἰς γαλλικῆς νόσας (ἰδιόμορφία α').

— Τὴν Κορδορούμη, ὑπεδῶθη ἡ Σταυροπούλο μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἢ ἀπαγγελίαν τοῦ καθαρῶ καὶ ἀλάθητος καὶ ὁ χειροκροτήματα τῶν στίχων ἴνεργως.

— Τὴν Νεελή-Φοσάκα ὑπεδῶθη ὁ Λαζαρίδης μετὰ πολλῆν ἐπιτυχίαν ἢ ἀπαγγελίαν τοῦ διανόης καὶ ἔφρους καὶ ὁ χειροκροτήματα τῶν στίχων καλῶς. Ὅμοιότερον τραγικῶν ἢ ἴσο καλλίτερος.

— Τὸν Σουρῶν ὑπεδῶθη ὁ Ρούσος ἴαν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ διατακῆ τοῦ προσώπου τοῦ πολὺ καλῶ (ἰδιόμορφία α').